

D O T E K

Informace pro farnost Vlašim

Září 2012

Náklady na tisk 8 Kč

Kostel Narození Panny Marie v Želivě

Pastorační plán farnosti

Drazí bratři a sestry, skončily nám prázdniny, čas dovolených a rekreací, a vstupujeme do dalšího školního roku. Otevírá se před námi nový prostor, který můžeme dobře využít a prožít. Tento školní rok (a snad i ty následující) se ale bude od těch předchozích trochu lišit. Naše pastorační rada vydala pastorační plán naší farnosti, navrhla, na co by se pastore v naší farnosti měla primárně zaměřit. Chtěl bych předem zdůraznit, že se jedná o jeden z nejdůležitějších textů, který v této farnosti za posledních pár let vyšel. Proto bych vás chtěl povzbudit, abyste si ho opravdu přečetli, případně abyste se k němu vraceli a přemýšleli, jakým způsobem je možné předložené myšlenky, témata a plány uvádět v praxi. Já bych se nyní rád zaměřil na některé z bodů pastoračního plánu.

První, čemu bych se chtěl věnovat, je otázka vzdělávání a výuky náboženství. Již v prázdninovém Doteku jsme se tomuto tématu věnovali. Rád bych ještě jednou zdůraznil důležitost vzdělávání se, a to nejen dětí, ale i dospělých. Víra není jen otázkou citu, otázkou prožívání, ale je také otázkou rozumu. A proto je třeba i onu rozumovou „složku“ víry rozvíjet. Kolikrát se můžeme setkat s věřícím (a to i velmi zbožným a praktikujícím katolíkem), který, ač dospělý, v otázkách víry a v jejím prožívání zůstal na úrovni devítiletého dítěte. Mnohé věci dělá jen „ze zvyku“, případně proto, že v tom vyrostl (bylo mu to rodiči prikazováno). A ani v dospělosti tak neví, proč se od něho některé věci vyžadují, proč některé věci dělá (páteční půst, nebrat jméno Boží nadarmo...). Jeho malá náboženská vzdělanost se pak projevuje i v jeho prožívání víry. Jestliže naposledy slyšel katechezi o svátosti smíření před prvním svatým přijímáním, pak je velmi pochopitelné, že se i v 50 letech zpovídá tak, jak tomu byl v devíti letech naučen. Prožívání jeho víry neodpovídá jeho fyzické a psychické zralosti a častokrát může být v jeho životě něčím přitěžujícím a nesrozumitelným. A takovýto člověk pak obtížněji může svému okolí svědčit o Kristu, o kráse života prožívaného v jeho blízkosti.

Náboženské vzdělávání je tedy skutečností, která by měla člověka provázet celý život. A to je jedna z věcí, na kterou plán pamatuje, ke které pastorační rada vybízí: vzdělávání. První, čemu je třeba se věnovat, je otázka aktivní účasti dětí a mládeže na hodinách náboženství. Zde ve Vlašimi je bezesporu nesmírnou výhodou, že se náboženství vyučuje na školách (a to i na

středních). Bohužel účast na těchto hodinách častokrát neodpovídá počtu věřících na škole. Proč tomu tak je? Chtěl bych vybídnout a povzbudit všechny rodiče, aby posílali děti na náboženství. Chtěl bych to samé říci také mladým, dospívajícím křesťanům. Povzbuzuji každého, kdo může vybídnout pokřtěné k účasti na náboženství. Prosím, učíte tak. Chtějme se vzdělávat ve víře, chtějme hlouběji poznávat Boha a víru, kterou žijeme.

Výuka náboženství dětí ale rovněž vyžaduje větší spolupráci s rodiči dětí. Proto Pastorační rada vybízí všechny katechety, aby s rodiči více spolupracovali, aby se s nimi častěji setkávali na takových „třídních schůzkách“, na kterých by mohli s rodiči konzultovat (obousměrně) realizovanou výuku, případně řešit některé nedostatky. Během září se jistě takové první setkání uskuteční. O tom budou rodiče dětí včas informováni.

Pastorační plán vybízí i nás kněze, abychom se snažili aktivněji účastnit na životě jednotlivých škol. Zde bych chtěl poprosit zvláště učitele jednotlivých škol, aby nám pomáhali s uskutečňováním těchto cílů. Učitel může jednak povzbuzovat věřící děti a mládež k účasti na hodinách náboženství, ale rovněž může pomáhat knězi dostávat se do prostředí škol. Chtěl bych poprosit učitele jednotlivých škol, aby s námi kněžími byli v kontaktu, aby byli prostředníky mezi námi a školami. Rád bych se s učiteli setkal a prodiskutoval některé možnosti. Avizované setkání s učiteli by bylo toto úterý, **4. 9. v 18 hod.** na faře.

Jak jsme ale již řekli, vzdělávání se ve víře se neomezuje jen na děti a mládež, ale vzdělávat by se měl každý věřící člověk. Naše farnost již nyní nabízí každou první středu v měsíci výuku katechismu a každou druhou a čtvrtou středu biblickou hodinu. Aby bylo ale oněch nabídek více, budou ještě další dvě možnosti vzdělávání se. První bude probíhat každé úterý od 19 hod. a probíraným tématem budou svátosti – dějinné pozadí a jejich slavení. Na nástěnce brzy naleznete podrobný rozpis probíraných témat, takže každý bude nejen vědět, co se právě probírá, ale rovněž si budou moci ti, kteří nemohou chodit pravidelně, zjistit, kterou hodinu rozhodně vynechat nechtějí.

Další nabídkou bude výuka náboženství přes Internet. Každý týden bude na naše webové stránky přidána nová vyučovací hodina. Každý si tak bude moci doma tuto stránku vytisknout a nastudovat. Přibližně jednou za měsíc by pak v úterý bylo setkání, na kterém by se mohli položit a zodpovědět otázky a v krátkosti představit témata dalšího období. Aby se mohli účastnit této

výuky i rodiče malých dětí, budou tato „měsíční“ setkání dvě. První od 18 hod. a druhé od 20:30. Rodiče se tak budou moci vzdělávat společně a zároveň budou moci oba, pokud budou chtít, navštěvovat ona setkání.

Vzdělávání ale není všechno. Vzdělanému křesťanovi, který svou víru nežije, je jeho vzdělání k ničemu, do nebe ho jeho vzdělání nedostane. Křesťanskou víru je třeba také odpovídajícím způsobem prožívat. A i na to myslí pastorační plán.

Zde ve Vlašimi je velmi dobře zaběhnuté zvaní kněze na nedělní obědy. Chtěl bych tímto způsobem vyjádřit všem upřímné poděkování za pozvání i za příjemně prožitý čas. Cílem těchto pozvání, těchto nedělních obědů, nemá být jen to, že se kněz nají, ale že poznává jednotlivé rodiny, farníky a oni zase poznávají jeho. V rodinách s dětmi pak ještě takovéto návštěvy slouží k tomu, že děti vnímají kněze jako někoho, kdo do rodiny, do jejich života přirozeně patří. Aby k takovému hlubšímu poznání a navazování důležitých vztahů docházelo, chtěl bych povzbudit především rodiny s dětmi, aby se nedělní pozvání neomezovalo jen na oběd, ale aby rodiny připravily i nějaký program na odpoledne (společenskou hru, výlet...). Zde jednak spoléhám na vaši vynalézavost a zároveň doufám, že mi rovněž pomůžete lépe poznat tento váš krásný kraj.

Pastorační plán také znovu otevírá otázku manželských společenství a manželských katechezí. Chtěl bych poprosit jednotlivá manželská společenství, aby o textu pastoračního plánu v tomto bodě trochu uvažovala. Jednak chci povzbudit manželská společenství, aby nás kněze na svá setkání zvala jako naslouchající hosty. Pro nás kněze je důležité také naslouchat a slyšet, čím jednotlivé rodiny žijí, jak uvažují... Společné manželské katecheze jsou pak prostorem, kde může kněz odhalovat ideály manželství a zamýšlet se nad tím, jak tyto ideály uvádět do vašich konkrétních životů. Byl bych rád, kdyby došlo k pochopení významu manželských katechezí. Pro lepší komunikaci bych se rád setkal se zástupci jednotlivých společenství a trochu podrobněji jim ideu manželských katechezí představil. Toto setkání by se uskutečnilo **v úterý 16. 10. ve 20:30** ve Vlašimi na faře. Prosím tedy, aby manželská společenství vybrala své zástupce a na toto setkání je vyslala.

Posledním, zato ale velmi důležitým bodem pastoračního plánu je téma dětského odpoledne. Jestliže dítě chodí na náboženství, rozvíjí rozumovou část víry, pak je také třeba, aby tuto poznávanou víru mohlo v prostředí

věřících vrstevníků prožívat. Dítě musí vyrůstat v prostředí, kde se mohou vytvářet křesťanská přátelství.

Dětské odpoledne bude každý týden v pátek. Začátek je plánován na 15 hod., kdy začneme nějakou společnou hrou. Následně se bude pokračovat v jednotlivých skupinkách (ministrantská schůzka, schola, příprava divadla...). Celé odpoledne by vyvrcholilo společným slavením mše svaté za účasti dětí a rodin. Aby čas mše svaté vyhovoval rodinám s dětmi, nebude mše svatá začínat v obvyklých 18:00, ale začátek mše svaté bude posunut na **17:00**. Pravidelný hodinový výstav Nejsvětější svátosti oltární nebude přede mší svatou, ale bude následovat bezprostředně po ní. Zásah do pořadu bohoslužeb je vždy velmi citlivou věcí. Věřím tedy, že tento zásah bude skutečně ku prospěchu a že účast dětí a rodin bude na tomto odpoledni, respektive na mši svaté, hojná. Charakter tohoto odpoledne by měl rovněž působit evangelizačním způsobem, tedy měl by být otevřený pro ty děti, které jsou třeba pokřtěné, ale ve víře příliš neutvrzované. Pokud ve svém okolí takové rodiny a děti máte, nebojte se je, prosím, pozvat.

Poslední věc, kterou už pastorační plán výslovně nezmiňuje, ale která rovněž s tímto dnem souvisí, je možnost slavení svátosti smíření. Jelikož adorace bude až po mši svaté, bude možnost přistoupit ke svátosti smíření i po mši svaté, a to až do 21. hod (v případě zájmu i déle). Je to vytvoření možnosti pro ty, kteří to přede mší svatou nestíhají, případně jim ztěžují přístup ke svátosti jiné okolnosti. Pro páteční zpovídnání bude na zpovědnici P. Sklenáře viset každý týden rozpis. Každý kající se bude moci dopředu zapsat na konkrétní čas (nějakým způsobem označit, že daný čas už je rezervovaný, nebude to ale pro slavení svátosti smíření povinné). Tento systém bude sloužit nejen k tomu, aby kající nemusel čekat dvě hodiny, než na něj přijde čas, ale zároveň chybějící rozpis bude znamenat, že pan kaplan zde daný pátek výjimečně není a že tedy ono večerní zpovídnání výjimečně nebude (z důvodu nemoci, dovolené...). Touto nabídkou se nikterak neruší již zaběhnutá praxe zpovídnání přede mší svatou a ani možnost osobní domluvy s knězem na nějaký jiný termín.

Bratři a sestry, Pán nám nabízí nový školní rok, čas, kdy můžeme opět alespoň o nějaký ten krok postoupit na cestě k němu. Využijme tento čas a všech příležitostí, které se nám nabízejí. Na společnou spolupráci a společné směřování k vytouženému cíli, totiž k nebeskému království, se těší

P. MARTIN SKLENÁŘ

Pastorační plán farnosti Římskokatolické farnosti Vlašim pro školní rok 2012/2013

schválený Pastorační radou Římskokatolické farnosti Vlašim na jejím zasedání dne 27. června 2012.

Důvod vzniku plánu

Pastorační rada Římskokatolické farnosti Vlašim po zjištění pastorační situace a vypracování pastorační analýzy vypracovala a schválila tento pastorační plán jako vodítko své práce, aby tak její činnost snáze „vedla k účinné evangelizaci společnosti, duchovnímu oživení a povznesení farnosti, a tím sloužila k větší slávě Boží.“ (ze *Stanov pastoračních rad Arcidiecéze pražské*).

Pastorační rada oceňuje všechny činnosti ve vlašimské farnosti, kterými se buduje společenství mezi místními věřícími, vydává se svědectví života z víry v Ježíše Krista, oslavuje se Trojjediný Bůh a projevuje se křesťanská láska skutky vůči potřebným; rada **vyzývá k jejich pokračování**, deklaruje k tomu svou podporu a děkuje všem, kdo se na těchto činnostech podílejí. Přesto po zvážení situace ve farnosti konstatuje, že v některých směrech je potřebné pastorační činnost prohloubit, a proto chce realizovat, podporovat nebo iniciovat níže vyjmenované aktivity.

Pastorační oblasti a úkoly

Rodiny (Martin Sklenář)

Východisko a cíl: Děti by měly vyrůstat v živém společenství víry. Pro děti je tímto společenstvím primárně jejich rodina a s růstem dětí se pro ně toto společenství rozrůstá na rodiny známých a příbuzných, až by mělo obsáhnout celou farnost. Spojnicí mezi rodinami, společenstvími rodin a farností by měl být kněz, který bude rodiny znát a podporovat je na jejich cestě víry.

- Aby se prožíváním víry doplnila rozumová složka víry pěstovaná při hodinách náboženství, má se realizovat jeden den v týdnu **dětské odpoledne**, které bude obsahovat společné hry, činnosti v menších

skupinkách a eucharistickou bohoslužbu pro rodiny a děti za jejich co největší účasti.

- Aby se prohluboval osobní vztah mezi kněžími a rodinami, mají **kněží více navštěvovat rodiny**. Smyslem návštěv je společně strávený čas (nejen jídlo, ale společný program), při němž je možno zakoušet společenství.
- Aby se lépe propojili kněží s manželskými společenstvími (ač manželská společenství mají fungovat bez kněží), je jako spojnicí vhodné zavést **katecheze pro manžele**: témata, na kterých se manželská společenství a kněz dohodnou, se budou probírat ve společenstvích a jejich závěry se přinesou na katechezi, kde se pak mohou manželé radit s knězem a modlit.
- Aby kněží lépe poznali manželská společenství, mají se společenství vybízet, aby mezi sebe **zvala kněze jako naslouchající hosty**.
- Aby se prohloubila víra rodičů (i ostatních dospělých), má se zavést **výuka náboženství pro dospělé** zahrnující rozum i prožívání víry.
- Aby se rodiče, kteří přicházejí se žádostí o křest, co nejlépe zapojili do života farnosti, má se na ně **brát kontakt a mají být následně informováni** (např. prostřednictvím e-mailu) o aktuálních pro ně vhodných aktivitách farnosti.
- Aby se vybudovalo či prohloubilo provázání rodičů, kteří zde v posledních letech nechali pokřtít své dítě, má se udělat **setkání těchto rodičů**.
- Aby se upevnilo společenství mezi věřícími dětmi a děti mohly v křesťanském kontextu prožít souvisle alespoň několik dní, má se o prázdninách zorganizovat **farní tábor pro děti**.

Školy (Martin Sklenář)

Východisko a cíl: Dalším prostředím, v němž děti tráví čas, je škola. I zde je možné a nutné křesťansky působit, představovat i nevěřícím dětem křesťanství, církev a kněze jako něco normálního, a vytvořit tak podmínky k tomu, aby mohly být zasaženy evangeliem.

- Kromě výuky náboženství se mají kněží i katecheté na škole působící **účastnit běžného života škol** (např. přispívat do školního časopisu nebo uspořádat výstavu z děl vzniklých na hodinách náboženství).

- Mají se také **účastnit školních slavností a zvláštních příležitostí** (např. zahájení či ukončení školního roku, setkání pedagogů, vánoční besídka).
- Kněží a katecheté mají vytrvat v **kontaktech s řediteli škol** a více **spolupracovat s učiteli**, v první řadě s těmi věřícími, aby povzbuzovali žáky k účasti na hodinách náboženství.
- Mají se také seznámit se vzdělávacími plány škol a tam, kde se protínají s křesťanstvím, **mají přijít s návrhem výukových aktivit**, které by uskutečnili.
- Aby se dětem objasnila skutečná podstata státních svátků, které jsou ve svém základu svátky křesťanskými (Vánoce, Velikonoce, Den české státnosti na svátek sv. Václava...), má se za tímto účelem zorganizovat **tematický program** v kostele.
- Aby se rodičům dostatečně zdůraznila důležitost posílání dětí na výuku náboženství, mají se v tomto smyslu **oslovit rodiče, kteří křtíli v naší farnosti děti**, a jejich děti jsou ve školním věku.
- Dále se mají katecheté alespoň několikrát do roka **setkat s rodiči** a seznamovat je se svou činností.

Informace (Václav Klimeš)

Východisko a cíl: Dobrá informovanost o dění ve farnosti není jen nezbytnou podmínkou jakéhokoli konání v dnešní společnosti, ale podporuje vědomí sounáležitosti, dává možnost zakusit farní společenství při společné činnosti a podněcuje k aktivitě.

- Aby se mohli o aktivitách farnosti snadno informovat ti, kdo do jejího života nejsou zapojeni, ale přicházejí se žádostí o křest dítěte apod., má se pro ně vytvořit **letáček s přehledem aktivit farnosti**.
- Aby se časově nepřekrývaly aktivity ve farnosti a aby o nich byl lepší přehled, má se vytvořit **veřejně přístupný kalendář**, v němž budou označeny významné dny v životě farnosti a do něhož se budou aktivity farnosti, i dosud rozplánované, zapisovat.
- Aby se cítili mezi námi vítáni i ti, kdo se života farnosti příliš neúčastní nebo k ní vůbec nepatří, má se v každém vhodném případě informovat vlašimská veřejnost o aktivitách farnosti prostřednictvím **vlašimského Zpravodaje a městských nástěnek**.

- Aby se podpořilo společenství s ostatními farnostmi místní církve, mají se akce, které mají přesah přes hranice farnosti, inzerovat v **Arcidiecézním zpravodaji**.

Vzájemnost a služba

Východisko a cíl: Vědomí sounáležitosti skrze přináležení Ježíši Kristu je základní podmínkou existence každého křesťanského společenství. Právě společenství nemůže ovšem existovat bez činné lásky, která obohacuje sloužícího tím, že rozvíjí jeho vlohy a připodobňuje ho Ježíši Kristu, a příjemce služby tím, že doplňuje to, co mu chybí, a tím zakouší milosrdnou lásku pramenící v Bohu, kterou pak může předávat dál.

- Aby farnost byla opravdovým společenstvím, mají se všichni farníci **vychovat, motivovat a vést k činnosti a službě ostatním** bez nároku na hmotnou odměnu. (Martin Sklenář)
- Aby nezůstala ležet ladem existující Boží obdarování, mají se ve farnosti **vyhledat již vyškolení animátoři a má se po nich požadovat služba** odpovídající jejich nadání (vedení společenství mladších dětí, ministrantů, příprava akcí pro děti, pomoc při výuce náboženství pro malé děti...). (Miroslava Ptáčková)
- Aby se podpořilo vědomí společenství a zmírnila nouze, má se zavést **farní inzerce** věcí a služeb. (Josef Matějovský)
- Aby se vytvořily **vhodné podmínky k činnosti** těm, kdo při akcích organizovaných farností věnují svůj čas a sílu ostatním, má se jim podle jejich potřeb zajistit občerstvení, přístup k toaletě, možnost umytí se apod. (Jaroslav Konečný)

Staří, nemocní, umírající, ohrožení, vyloučení

Východisko a cíl: Činná láska vůči potřebným je jedním ze sloupů činnosti církve. K tomu, aby tato činnost byla ve vlašimské farnosti poskytována s náležitou péčí a netříštily se zbytečně síly, je ustanovena Farní charita Vlašim. Ta koná – bez jakékoli rezignace na křesťanské východisko své práce – zejména odbornou činnost ve zdravotní a sociální oblasti. V tomto křesťanském východisku se protíná se službou potřebným, kterou koná farnost, ta je ovšem zaměřena zejména na liturgii a svátosti. Aby farní

společenství a farní charita mohly dobře a účinně konat to, co jim náleží, potřebují vzájemnou oporu a provázanost.

- Aby farnost i farní charita mohly dobře plnit svá poslání, mají se mezi oběma organizacemi bez zbytečného odkladu **předávat potřebné informace**. (Za farní charitu Daniela Laloučková, za Vlašim Roman Farion, za Domašín David Seifert, za Kondrac Marie Šandová)
- Aby se posílilo a ozřejmilo provázání farnosti a farní charity, má se vhodným způsobem **veřejně zviditelňovat jejich propojení** (např. oficiální účastí zástupce jedné organizace na akci druhé organizace). (Za farní charitu Daniela Laloučková, za farnost Jaroslav Konečný)
- Aby se mohli zúčastnit bohoslužby i ti, kdo by se na ni pro svůj špatný zdravotní stav obtížně dopravovali, mají se vyhledávat a evidovat dobrovolníci, kteří by **přivázeli tyto potřebné lidi na bohoslužby**. (Daniela Laloučková)
- Aby i ti, kdo nemohou být pro nemoc či stáří přítomni bohoslužbám, byli a chtěli být posilováni svátostmi, má se **zdůrazňovat důležitost života ze svátostí a vysvětlovat účinky svátostí**. Aby tito potřební mohli snáze být účastni eucharistie, mají se oslovovat ochotní a schopní farníci, kteří by absolvovali **kurs služebníků eucharistie** a pak tuto službu vykonávali. (Jaroslav Konečný)

Závaznost a způsob uskutečnění plánu

Ke každé oblasti nebo úkolu v plánu se stanovuje člen pastorační rady, který je za příslušnou oblast jako celek anebo za příslušný úkol zodpovědný pastorační radě v čele s farářem.

Tento plán platí do 30. června 2013. Na prvním zasedání pastorační rady v roce 2013 zodpovědné osoby podají průběžnou zprávu, jak se daří naplňovat oblasti a úkoly jim svěřené, a jejich počínání bude podrobeno revizi pastorační rady. Na posledním zasedání pastorační rady ve školním roce 2012/2013 přednesou zodpovědné osoby konečnou zprávu o jim svěřených oblastech a úkolech a pastorační rada plán vyhodnotí.

Každé nové usnesení pastorační rady o pastorační činnosti se bude poměřovat s tímto plánem, aby pastorační činnost směřovala hlavně k realizaci tohoto plánu.

Ne bohatství, ale zdroj pro financování dobrých věcí

Bývám znovu a znovu dotazován na otázky spojené s majetkovým narovnáním mezi státem a církvemi. Účastním se mnohých debat na různých fórech nebo v médiích, kde se toto důležité a přitom již docela ubíjející téma probírá. Velmi často se opakují námitky protivníků navrhovaného řešení a já musím objasňovat to, o čem bych si mohl myslet, že již přece musí být všem zřejmé. Mnohdy se také stává, že má slova bývají překrucována, objevují se neoprávněná tvrzení, že cosi zůstává nevyjasněno či záměrně skryto. Dovoletě tedy, abych se i tímto způsobem pokusil formulovat argumenty, které by měly odpovídat na pochybnosti, jež se snad víc z neznalosti než ze zlé vůle stále objevují.

1) Sice tomu tak občas nesprávně říkáme, ale je třeba zdůraznit, že nejde o restituce, nýbrž o zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Církev tedy nevystupuje jako restituenti, ale budou podléhat podobnému režimu, jaký platil i v ostatních případech. Zákon hovoří o zmírnění následků některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem.

Dosažená dohoda je ojedinělým historickým faktem, kdy na základě vzájemného porozumění a kompromisu bylo nalezeno řešení, se kterým souhlasily jak římskokatolická církev, tak křesťanské církve sdružené v Ekumenické radě církví ČR, tak Federace židovských obcí, podobně jako Svaz měst a obcí, Agrární komora a Asociace soukromých zemědělců, kterých se toto řešení bezprostředně dotýká.

2) Souhlasím s názorem, že církve žádný majetek nevlastnily, a proto také církvím nebude žádný majetek navrácen. Část majetku totiž bude navracena jednotlivým právníkům osobám (farnosti, kláštery, kapituly, sbory atp.) Jestliže tedy církve nic nevlastnily, nemohly žádný majetek ukrást ani v době předhusitské, ani v době pobělohorské, jak občas bývá církvím předhazováno. Na základě historických studií dnes víme, že náhrady či restituce po Bílé hoře ve prospěch církevních právníků osob tvořily 0,8 % tehdejších pobělohorských restitucí.

3) Hodnota nemovitého majetku činí 134 miliard. Nezapočítávají se náhrady za movitý a živý či neživý inventář, rovněž tak není vypláceno odškodnění

z ušlého výnosu, což činí 160 miliard Kč. Není vyplácen doplatek za sebefinancování ve výši 20 miliard Kč na pokrytí celého rozpočtu církve. Rovněž tak není restituováno patronátní právo v rozsahu 100 miliard Kč, protože neproběhla skutečná restituce majetku bývalých patronů. Nejsou restituovány finanční prostředky z fundací ve výši cirká 20 miliard korun atd. Můžeme tedy říci, že částečné odškodnění se pohybuje ve výši 25–30 % bývalého nemovitého a movitého majetku a dalších finančních zdrojů.

4) Ocenění majetku bylo provedeno podle platných norem o oceňování lesních porostů podle materiálů Pozemkového fondu ČR. Vycházelo se při tom z údajů, které dodaly církve a náboženské společnosti, a z materiálů Pozemkového fondu ČR i Lesů ČR. Pro ocenění majetku bylo použito průměrné ceny nemovitého majetku v České republice, tedy v podstatě průměru mezi nejdražšími a nejlevnějšími pozemky. Tento výpočet byl ověřen dvěma studiemi, studií Výzkumného ústavu zemědělského a studií společnosti Ernst & Young. Celkem byly náhrady v hodnotě 134 miliard korun vyčísleny již v roce 2007.

5) Hovoří se o tom, že církev nemá být bohatá. Ona ale bohatá nebude ani po schválení navrhovaného zákona, bude mít jen majetek, z jehož výnosu bude financovat svůj provoz. Tento majetek samozřejmě nebude smět nijak promarnit, neboť by neměla z čeho vyplácet mzdy kněžím a dalším zaměstnancům jednotlivých církevních institucí a nemohla by financovat své aktivity. Kromě toho, že bude v nakládání se svým majetkem omezena tak jako všichni, kdo něco vlastní, bude tato skutečnost největším omezením.

Majetek, který má být zdrojem pro financování církví a který současně bude dávat práci mnoha lidem, je současně velikým závazkem. Jeho efektivní spravování nemůže spočívat v tom, že bude obhospodařován centrálně jako součást nějakého fondu. Vzpomeňme, jak všechny fondy dopadly. Církve by tak rovněž nezískaly nezávislost na státu, která plyne z ústavy.

6) Smyslem řešení stávající provizorní situace je vytvořit možnost pro to, aby se církve mohly financovat samy. Částečně navrácený majetek má vytvořit předpoklad pro sebefinancování mimo státní rozpočet, čímž bude splněn požadavek, aby jak stávající, tak nově registrované církve a náboženské společnosti (hinduisté, Hnutí Hare Kriřna, buddhisté atd.) nebyly financovány ze státního rozpočtu.

7) Současný zákon, který navrácí 25–30 % původního majetku církvím, postupuje zbylý nemovitý majetek současným držitelům, tj. městům, obcím, soukromým právnickým osobám. Vydávat se tedy bude jediné ten majetek, který je v tuto chvíli ve vlastnictví státu. Města, obce a další soukromé právnické osoby se díky zrušení blokačních paragrafů stanou plnohodnotnými legitimními držiteli majetku, což jim dá také možnost efektivně s tímto majetkem hospodařit. Budou moci pokračovat ve výstavbě a např. žádat o evropské dotace. Výnosy z jejich hospodářské činnosti budou daně stejně tak jako u církevních právnických osob.

8) Do zákona je zahrnut výlučně majetek, který byl ve vlastnictví církevních právnických osob ke dni 25. února 1948. První pozemková reforma po roce 1918 se týkala i církevního majetku. Je ovšem třeba zopakovat, že první republika v souladu s náhradovým zákonem tyto majetky vykupovala a řádně za ně platila. Také komunistickým státem byl od církve majetek po 25. únoru 1948 oficiálně „vykoupen“, na rozdíl od pozemkové reformy první republiky ovšem nebyl nikdy zaplacen. Můžeme se ptát, jaké výšky by muselo dosáhnout případné soudní penále.

9) O legitimitě navrácení majetku z doby před 25. únorem 1948 vypovídá rozhodnutí ústavního soudu. Ústavní soud v roce 2010 potvrdil, že na straně církví existuje legitimní očekávání, že jejich historický majetek bude státem vypořádán. Církev za vlastníka majetku považoval také občanský zákoník z roku 1811 i Československý stát po roce 1918. Důkazem toho je pozemková reforma, která zacházela s církevními majiteli jako s kterýmkoli jiným soukromým vlastníkem. Naopak tzv. veřejné vlastnictví, tedy vlastnictví státu, krajů či obcí, bylo naopak ze záboru vyloučeno.

10) Výhoda stávajícího řešení spočívá v zamezení zmatků oproti výčtové metodě. Ta je podle Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního nereálná vzhledem k vysokému počtu položek a nemožnosti jejich kontroly. Problém je také v tom, že v případě, že by se jednalo o výčtový zákon, mohl by být označen za protiústavní, jelikož zákony mají být obecné a nikoli individuální.

11) Pro možnost vydání platí jako v případě všech vydání předložení výpisu z pozemkových knih, který nesmí být starší než půl roku. Žádosti budou podávat jednotlivé církevní subjekty. Stát pak případ od případu přezkoumá,

zda na to má dotyčný subjekt nárok. Zmíněný zákon chrání od vydání přírodní rezervace, ale také další společensky důležité a užitečné útvary, které nebudou vydávány a zůstanou stávajícím uživatelům.

Podle návrhu zákona má stát od roku 2013 postupně rovněž vyplatit 59 miliard korun a má být postupně ukončeno placení církví ze státního rozpočtu. Jde o 0,3 % rozpočtu, které nemusí jít z financí určených na důchody a zdravotnictví, ale mohou být financovány z úspor státního provozu.

12) Předpokládaný výnos majetku bude podléhat základnímu rozdělení, kde 20 % je určeno nekatolickým církvím a Federaci židovských obcí, 20 % mužským a ženským klášterům, které se podílejí na životě církve nejen v pastorační činnosti, ale také v rámci charitativní a vzdělávací činnosti, 60 % je určeno římskokatolickým diecézím, které tak musejí zajistit úhradu mandatorních výdajů hrazených nyní státním příspěvkem. Těchto 60 % ovšem také vytváří určitou možnost podpory a pomoci při záchraně kulturního dědictví, což je 12 tisíc kulturních objektů (kostely, farní budovy atp.), ale rovněž tak podporu charitativním a vzdělávacím programům, které jsou realizovány Charitou Česká republika a více než stovkou církevních škol a školských zařízení.

13) Často napadaná schopnost hospodařit je zcela neoprávněná. Bez ohledu na historické příklady, současný rozpočet církví spolu s církevními právníky osobami, jako jsou charity a církevní školy, ukazuje, že církve hospodaří s výraznými finančními částkami, spravují svůj majetek ke spokojenosti kontrolních úřadů včetně NKÚ, rovněž tak ukazují více jak 50 % dobrovolné spoluúčasti věřících, což je ročně přes 1,5 miliardy Kč. Znamená to, že vlastní provoz náboženského života, ono známé: „Nechci platit kadidlo a svíčky, protože jsem ateista,“ je nepřiměřenou námitkou.

14) Některé útoky na církve, náboženské společnosti a Federaci židovských obcí, které souvisí s připravovaným zákonem, hraničí s porušováním zákona o svobodě náboženského vyznání a hanobení náboženského přesvědčení. Tyto útoky hovoří jasně o nerespektování ústavního soudu a o pohrdání právním řádem České republiky. Jak jsem se dozvěděl, řada členů diplomatického sboru vyjadřuje údiv nad touto skutečností.

Závěrem bych chtěl říci, že i námitky protivníků mají svou hodnotu a musí být přezkoumány. Chtěl bych též uvést na pravou míru svůj výrok, který je autentický. Na začátku 90. let jsem řekl, že navrácení církevního majetku rozloží církevní instituce. Vyslovil jsem to v době, kdy se tyto instituce musely nejdříve zabývat základní obnovou infrastruktury po čtyřiceti letech totálního rozvratu a likvidace církevních právnických osob.

Současně bych také chtěl vyjádřit i omluvu a lítost nad těmi činy, které vzbuzují odpor vůči církvi a jejímu působení. Přijměte omluvu za tyto hříchy minulosti v duchu jubilejního listu Jana Pavla II. z roku 2000. Církve jako instituce musí počítat i s lidskými selháními, což znamená, že i v budoucnu může dojít k určitým pochybením a omylům. Chci ovšem všechny čtenáře ujistit o ochotě spolupracovat a zájmu pomáhat celé společnosti.

KARDINÁL DOMINIK DUKA OP

Ohlédnutí P. Sklenáře za setkáním rodin s papežem

Pokračování z minulého čísla

Rozvedení a znovusezdaní

Druhá otázka byla do jisté míry vložena. Otázku pokládali manželé-terapeuti, kteří se věnují rozvedeným lidem. Tito manželé se mohou nejednou setkat se situací, kdy se rozvedení a znovusezdaní, protože nemohou slavit a přijímat svátosti, cítí být opuštěni společenstvím církve. Tito manželé se tedy ptali Svátého otce, jak mají těmto lidem pomáhat.

Jedná se o otázku, která se s rostoucím počtem rozvodů stává v církvi stále aktuálnější. Když Svatý otec začal tuto otázku zodpovídat, první, na co se zaměřil, co zdůraznil, byla prevence. Podobným způsobem nepřímě hovořili i naši biskupové v pastýřském listu, který nám napsali u této příležitosti. Zmiňovali tam, že se rodinám častokrát věnujeme až teprve v momentě, kdy je problém. Je třeba se rodinám věnovat ještě před tím, než se problém objeví. Je tedy třeba, aby rodiny byly od svého počátku doprovázeny. Aby zakoušeli živé společenství, společenství církve. Aby nebyly osamoceny. Aby jim bylo napomáháno k tomu, aby jejich cit dozrál v opravdovou a trvalou lásku. Je třeba, aby rodiny byly v neustálém spojení s knězem. Pokud přicházejí za knězem teprve v momentě, kdy se objeví problém, nebo ještě

spíše, když už je problém nepřekonatelný, je kněz častokrát postaven do situace, kdy se od něj žádá pomoc, kterou již nemůže poskytnout. Je důležité, aby kněz znal rodiny, aby znal „dějiny jejich vztahů“. Pak se mohou problémy podchycovat včas a kněz může být skutečně tím, kdo může pomoci.

Zde si dovolím vložku. Toto samé totiž můžeme aplikovat nejen na manželství, ale vůbec na rodinný život, na výchovu dětí. Přítomnost kněží v rodinách je důležitá také proto, aby děti vyrůstaly v prostředí, kdy kněz je někým normálním, někým, s kým mohou otevřeně hovořit o svých problémech, protože jej prostě a jednoduše znají. Častokrát se můžeme setkávat s tím, jak rodiče pláčou nad tím, že jejich děti opouštějí víru (zde si už můžeme klást otázku, jakou víru jsme jim předávali, zda jsme jim víru skutečně předávali jako první a základní hodnotu) a přichází za knězem a žádají ho, aby s tím něco udělal. Kněz je zde jako poslední instance. Ale přitom nebylo od počátku podporováno to, aby kněz byl v životech těchto mladých někým přítomným, někým přirozeným. Častokrát se můžeme setkat s tím, že dítěti kontakt s knězem ani nezprostředkujeme (přihlašování a odhlašování z náboženství, účast na aktivitách ve farnosti, pozvání na návštěvu...). A přitom se domnívám, že je přítomnost kněze v rodinách tak důležitá. Jednak jako toho, kdo doprovází manžele, tak také jako toho, kdo doprovází děti a mládež v jejich dospívání a rozlišování povolání.

Kromě prevence je vhodné zamyslet se i nad samotnou otázkou. Pokud už dojde k tomu, že někomu ztroskotá manželství, je třeba, aby společenství církve přijalo tyto dotyčné s láskou a dalo jim pocítit svou blízkost a svou sounáležitost, to že jsou ve společenství přijati, že nestojí „mimo“. To samé platí i pro ty rozvedené, kteří uzavřeli další civilní sňatek. Ano, uzavřením tohoto sňatku je jim uzavřena cesta k přijetí absoluce (rozhřešení), k eucharistickému stolu a dalším svátostem. Ale to nesmí znamenat, že jsou mimo církev. Je třeba těmto lidem zdůrazňovat, že nemožnost přijetí absoluce neznamená, že nemohou hovořit s knězem, jím být doprovázeni na své životní cestě. To, že nemohou přistoupit k eucharistickému stolu, neznamená, že nemohou opravdově slavit eucharistické tajemství. Jistě všichni známe termín „duchovní přijímání“. Tito lidé musí pochopit, že eucharistie je opravdová a přijatá, pokud jsou ve společenství s Kristovým Tělem. Že i když nemohou přijmout eucharistii „hmatatelným“ způsobem, mohou se s Kristem duchovně sjednocovat. Přijetím svého utrpení, fyzického i psychického, ale také přijetím utrpení pro velké hodnoty víry v církevním

společenství se mohou připojovat tajemným způsobem ke Kristově oběti. Svě utrpení mohou přinášet za církev a jedinečným a nezastupitelným způsobem tak sloužit církvi a být v jejím srdci. Tak nejsou pro církev obtíží, ale opravdovým přijetím této skutečnosti jsou pro církev darem.

Důležité je ještě pamatovat na jednu věc. Nebezpečí smrti ruší většinu překážek. Prakticky to tedy znamená, že v nebezpečí smrti mohou i tito lidé svátosti přijmout, v nebezpečí smrti mohou i oni přijmout svátost smíření a eucharistický chléb. A pro doplnění, nebezpečí smrti ruší většinu překážek nejen ze strany příjemce, ale také ze strany udělovatele (kněz, který se oženil, může v nebezpečí něčí smrti udělit absoliči).

Pokračování příště

Společný výlet do Votic

Po vzájemné dohodě s bývalým kaplanem v naší farnosti, nyní farářem Římskokatolické farnosti Votice Piotrem Henrykem Adamczykem se jedno krásné květnové páteční odpoledne konalo společenství kluků v čele s Mirkem Martínkem a Honzou Matějovským ve Voticích ve společnosti již zmiňovaného P. H. Adamczyka.

Ve Voticích se nám všem dostalo velmi vřelého přivítání. Měli jsme možnost prohlédnout si faru, sportovně se vyžít na opravdu rozlehlé zahradě. Zúčastnit se mše na místním hřbitově u věrné repliky Božího hrobu, navštívit kostel sv. Václava, rozjímat v kapli Panny Marie Votické a také si prohlédnout, a to i s odborným výkladem, klášter sv. Františka z Assisi, který je v současné době postupně rekonstruován a v jednom z jeho křídel v přízemí se nachází Galerie sv. Františka, kde jsme si prohlédli např. velkoplošná plátna s biblickou tematikou a další zajímavosti.

V závěru odpoledne jsme si na zahradě opekli špekáčky a po příjemně stráveném odpoledni opět v doprovodu některých našich rodičů jsme se večer vydali na zpáteční cestu do našich domovů. Návštěvu ve Voticích jsme si užili, a tak jsme si slíbili, že nebyla poslední.

I tímto článkem chceme p. faráři ještě jednou poděkovat za jeho pozvání a přejeme mu, ať se mu ve Voticích daří.

ÚČASTNÍCI VÝLETU

Hurá na lana a oslava prvního roku kněžství

P. Sklenáře

Rodiny s dětmi naší farnosti si v pondělí 25. června vyzkoušely své fyzické síly v lanovém centru nainstalovaném ve vlašimském parku. Svou fyziku přišel zkusit i pan kaplan Martin – myslím, že bravurně zvládnul všechny záludnosti. No, byla zajímavá a veselá podívaná, jak naše ratolesti zdolávají jednotlivé překážky. Ale ono to z pevné země vypadá tak nevinně a jednoduše. Legrace končí – nebo právě začíná – když to člověk zkusí sám! Jakmile ztratíte pevnou půdu pod nohama, přidržujete se nejrůznějších lanových úchytů, které jsou stále v pohybu, a nedůstojně se kymácíte na všechny strany... Pak už je to jen otázka naší fyziky a také pokory, že na tohle už fakt nemám! (Ale nejdřív se to musí zkusit.)

Velká část účastníků se z lanového centra přesunula rovnou do kostela, kde se v pondělí oslavoval první rok kněžství vlašimského kaplana Martina Sklenáře. Při mši svaté jsme děkovali za všechna dobrodiní, které mu Bůh doposud prokázal a zároveň mu vyprošovali dary Ducha svatého a sílu a věrnost vytrvat ve službě, ke které ho Bůh povolal.

Po mši svaté nás pan kaplan pozval na pohoštění na farní zahradu. Došlo na špekáčky, pivo, jahodový dort, prohlíželo se fotoalbum s fotkami, které zachycovaly důležité okamžiky z kaplanova života, hrál se pétanque... Bylo to milé posezení.

JANA DUFALOVÁ

Malá schola chce být velkou! aneb Rozšiřte naši řadu :-)

Farní „malá“ schola ráda přijme mezi sebe nové zpěváky, zpěvačky i hudebníky. **Zveme každého, kdo už umí číst, rád zpívá, případně i hraje na nějaký nástroj, aby se připojil.** Od září se budeme scházet vždy v pátek od 15:30 do 16:30. S pořízením zpěvníků Hosana a Hosana 2, které pravidelně využíváme, pomůžeme.

Jak to v takové schole chodí? Stavíme na tom, aby se začalo včas (jen tak můžeme včas skončit). Často procvičujeme písničky, které už umíme, na

každé zkoušce se taky naučíme něco nového. Mirka nám nové písničky vždycky předzpívá a dá na výběr, jestli se nám písnička líbí nebo ne. Když nám něco nejde, procvičujeme to tak dlouho, až jsme si úplně jistí. Pokud se něco nedaří, Mirka nám za to hlavy netrhá, ale zasměje se, dá to k dobrému a přihodí veselou historku. A to je na schole nejzábavnější. Všichni se rádi smějeme. Na konci dostaneme bonbón a s dobrou náladou odcházíme domů.

Zpěvem doprovázíme dětské mše svaté (Vlašim, kostel sv. Jiljí, neděle 11 hodin) většinou jednou za tři týdny.

Když mám smutný týden nebo moc nepovedený den, naše malá schola mi vždy zvedne náladu a vykouzlí úsměv na tváři. Za tou dobrou náladou nestojí jen hezké písničky, které si všechny rády zazpíváme, ale i naše stále se usmívající Mirka a naše vtipná a zábavná Kačenka, která oplývá nesčetným množstvím zábavných historek.

Peníze za zpěv nečekejte, ani potlesk – nejsme v divadle, ale pochvala se určitě dostaví. Zpívání v kostele je službou, kterou s radostí děláme. A jestli se bojíme, když zpíváme v neděli před lidmi? Většinou ne. Ale když tréma útočí, stačí se podívat do Mirčiných jásavých očí a hned víme, že je vše v pořádku.

Takže se nebojte a přijďte, moc se na vás těšíme. **Hlásit se můžete u Mirky Ptáčkové** (tel: 731 363 994, e-mail: mp.permonik@seznam.cz), kde se dovíte i to, co jsme tady zapomněly napsat.

ŠÁRKA, KATKA, KAČENKA A MIRKA

Hledáme fotografa a fotografie

Hledáme člověka nebo lidi s fotoaparátem a alespoň nějakými zkušenostmi s fotografováním, kteří by občas byli ochotni pořídit na farních akcích (bohoslužby, katecheze, duchovní obnovy...) fotografie pro vystavení na naše webové stránky. Zájemci se mohou přihlásit panu faráři. Uvítáme také již pořízené fotografie z nějaké farní akce – hlase se u Václava Klimeše, e-mail: klimes@matfyz.cz

Blahopřání

V pondělí 17. 9. oslaví 29. narozeniny farní vikář P. Martin Sklenář. Vyprošujeme mu mnoho Božího požehnání v životě i v jeho kněžské službě.

Informace Farní charity Vlašim

Farní charita nabízí psychologické poradenství

Od července 2012 rozšiřuje FCh Vlašim činnost Občanské poradny o **poradenství v oblasti psychologie**. Provozní doba: čtvrtek 13–16 h v budově polikliniky pod nádražím, 2. patro, pracoviště Občanské poradny Vlašim (naproti oční ambulanci). Poradenství poskytuje doktorka psychologie s dlouholetou praxí.

Setkávání Anonymních alkoholiků

Farní charita Vlašim poskytuje svou kancelář v druhém patře polikliniky, Lidická 1715, Vlašim, ve večerních hodinách pro setkání Anonymních alkoholiků.

Kdo jsou anonymní alkoholici? AA je společenství mužů a žen, kteří se navzájem dělí o své zkušenosti, síly a naděje, aby mohli řešit svůj společný problém a pomáhat ostatním uzdravovat se z alkoholismu. Jedinou podmínkou pro členství je přání přestat pít. Nejsou tu žádné povinné poplatky; jsme soběstační díky vlastním dobrovolným příspěvkům. AA není spojeno s žádnou sektou, církví, politickou organizací či jakoukoliv jinou institucí; nepřeje si zaplést se do jakékoli rozepře, ani nepodporuje, ale ani neodporuje žádným programům. Naším prvořadým cílem je zůstat střízliví a pomáhat ke střízlivosti jiným alkoholikům.

Další informace u ředitelky Farní charity Vlašim na tel. 736 472 794

Setkání seniorů

V úterý 10. července pořádala Farní charita Vlašim, ve spolupráci s vlašimskou farností, setkání seniorů. Přestože se pravidelný květnový termín nejprve změnil na červen a poté kvůli malování až na červenec, naše starší přátelé to neodradilo a sešli jsme se v hojném počtu. Z Domova seniorů byli někteří přivezeni auty, někteří dobrovolníky na invalidních vozících. Pro lidi, kteří žijí ve svých domácnostech, byl zajištěn svoz a odvoz. Často se

jedná o seniory odkázané na pomoc druhých, kteří sami nikam nevycházejí, a tato akce je příležitostí vytrhnout je z každodenního stereotypu.

Setkání začalo v půl desáté modlitbou růžence, poté následovala mše svatá, kterou sloužil pater Jaroslav Konečný, a následovalo posezení ve farní besídce. K občerstvení se podávaly vyhlášené chlebičky, které připravují naše dobrovolnice. Na závěr si všichni pod vedením paní Slunečkové zazpívali známé mariánské písničky.

Někteří lidé se zúčastnili setkání poprvé, jiní jsou pravidelnými účastníky. Je radostné vidět, že jsme napomohli setkání známých, třeba i po několika letech.

Tímto děkuji všem, kteří tuto akci připravili, za jejich čas a energii, kterou věnovali svým bližním. Ještě jednou veliké díky.

Za FCh Vlašim
DANIELA LALOUČKOVÁ

Poděkování

Velké poděkování všem, kdo se podíleli na vymalování a úklidu našeho kostela, hlavní sponzor, dárce koberce v presbytáři i dodavatel materiálu nechtějí být jmenováni, ale jím patří největší dík!

Neméně velké poděkování patří našim kostelníkům, kteří byli v tomto čase neustále k dispozici a největší mírou se podíleli na vyklízení, úklidu a znovupřipravení našeho kostela k liturgii, patří jim také dík za nápad uspořádat nedělní mše sv. na farní zahradě.

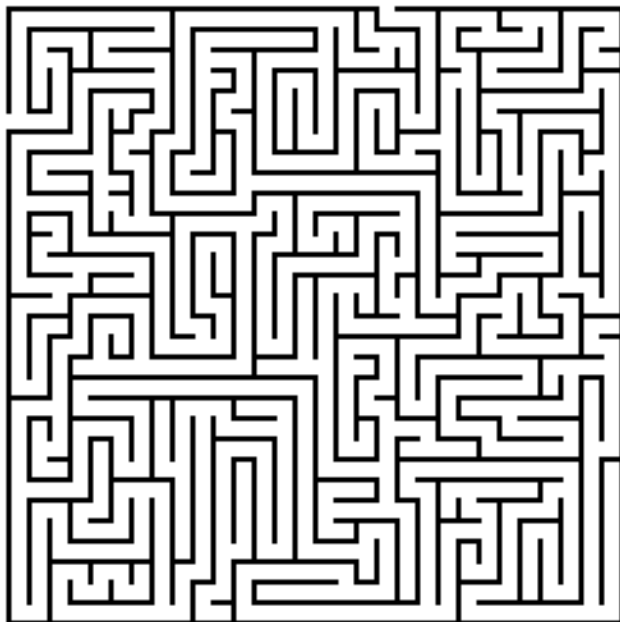
Poděkování patří také těm, kteří opravili fasádu fary pod oknem koupelny.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na stěhování mobiliáře i úklidu kostela po malování, všem velké Pán Bůh zaplat'!

Pro děti

Pomozte najít Marušce cestu do školy.

Máme nového spolužáka!

Máme ve třídě nového spolužáka, je zrzavý, představ si to! No a? Přesto umí prolézat hustým křovím, rád hraje v lese na schovávanou, ví, co je to teepee, umí střílet z luku, dokáže se postavit na hlavu a umí stovku jiných věcí.

I kdyby měl tisíc pih, i kdyby byl tlustý jako koule, kdyby měl křivé nohy, vždycky bych řekl jen: No a? Není to jeho vina, že je takový. A není to tvoje vina, že ty jsi jiný než on. Ale kdyby zůstal mezi vámi cizí, opuštěný a úplně sám, pak to není jeho vina, ale tvoje vina.

GISELA SCHÜTZOVÁ

Vzpomeňte si na tato slova, až k vám do třídy přijde nový spolužák a přijměte ho mezi sebe takového, jaký je.

Ze života farnosti

Sobota 1. 9. od 15 h mše sv. u kapličky v Pavlovicích.

Od 18 h poutní mše svatá ve farním kostele ve Vlašimi, oslavíme sv. Jiljí, patrona našeho farního kostela.

Neděle 2. 9.: Vlašim, slavnost posvícení našeho farního kostela.

Od 11 h bude rovněž slavena první dětská mše sv. po prázdninách.

Úterý 4. 9. od 18:00 na faře ve Vlašimi setkání věřících učitelů vlašimských škol. Setkání má sloužit k větší spolupráci kněží s učiteli a jednotlivými školami. Prosíme učitele, aby dorazili a informovali o tomto setkání i další věřící kantory.

POZOR – ZMĚNA POŘADU BOHOSLUŽEB

Od pátku 7. 9. je mše svatá v kostele sv. Jiljí slavena **každý pátek vždy od 17:00!**

Ve farnosti je zavedeno každý pátek tak zvané **dětské odpoledne**. Začátek bude v 15 h. Od 16:30 se děti budou v kostele modlit a od 17 h bude slavena mše svatá. Po mši svaté bude následovat adorace do 19 h. Změna času bohoslužby má primárně sloužit k tomu, aby se rodiny s dětmi mohly v co nejhojnějším počtu této bohoslužby účastnit, a zároveň měli pak ještě dost času k večeri a věcem potřebným k uložení dětí. Věříme, že tento citlivý zásah do pořadu bohoslužeb bude ku prospěchu všech.

Svátost smíření v páteční podvečer

Od pátku 7. 9. bude také pan kaplan k dispozici ke **slavení svátosti smíření**, a to **od 18 do 21 h**. Na zpovědnici pana kaplana bude viset papír s rozpisem jednotlivých časů. Každý si bude moci prostřednictvím nějaké značky „zarezerovat“ konkrétní čas a dobu ke slavení. Onen papír má mít především dvojí úlohu. Jednak kajícíník nebude muset čekat dvě hodiny, než na něj vyjde řada a pak také chybějící papír bude značit, že daný pátek toto zpovídání není (z důvodu nemoci, či dovolené...).

Neděle 9. 9.: Loreta, poutní mše sv. ke cti Narození Panny Marie od **15:00**.
Úklid kostela a okolí bude oznámen v ohláškách a na vývěsce u kostela.

Neděle 16. 9.: Prodej křesťanské literatury z distribuce Karmelitánského nakladatelství se uskuteční od 9 h do 12.30 h u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi.

Pátek 28. 9.: Slavnost sv. Václava. Mše sv. ve Vlašimi již podle nového časového harmonogramu v 17:00!

Neděle 7. 10.: V 16 h vystoupí ve farním kostele Oboroh a Slávek Klecandr.

Biblické hodiny na faře se budou v tomto školním roce konat každou 2. a 4. středu v měsíci vždy od 19 h.

U východu z farního kostela sv. Jiljí na nové nástěnce vznikla **farní inzerce**, můžete zde nabízet i poptávat nejrůznější vhodné věci, nezapomeňte uvést na sebe kontakt.

Ekonomická rada rozhodla ve farním kostele odstranit stará, **akumulační kamna** a nahradit je kamny moderními v ceně zhruba 100 000 Kč. Prázdninové sbírky budou použity na pořízení těchto nových kamen. Všem, kteří jsou v zimních měsících vděční za teplo v našem kostele a chystají se přispět, nebo již přispěli, Pán Bůh zaplat'.

Nabízíme **doručování elektronické verze Doteku** – pokud chcete odebírat časopis e-mailem (ve formátu PDF) nebo jeho odběr chcete zrušit, vyplňte a odešlete formulář na internetových stránkách farnosti Vlašim.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz
Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč
Tisk GRAFFOTO, Vnoučkova 2008, Benešov, tel.: 317 725 605, <http://www.graffoto.cz/>